

[Lizzie Lichtenberg]

nale enheder, at der tages lokale hensyn og gives de lokale folk, der er folkevalgte, som Folкетинget er det, mulighed for at bestemme, hvordan man vil indrette sine forvaltninger. Som der står i bemærkningerne, har der været og er et frikommuneforsøg i gang på Bornholm, og jeg tror, det vil kaste lys over nogle af de spørgsmål, vi måtte have, og derfor må vi følge det forsøg ganske nøje.

Jeg tror, at tidspunktet er inde til, at de almindelige – og nu siger jeg med vilje de almindelige – kommunalbestyrelsesmedlemmer skal have både ansvar og indsigt i de områder, der traditionelt ligger inden for det sociale områdes regi. Men der skal også her tages hensyn til tavshedspligten og retssikkerheden for borgerne. Derfor er det rigtigt, som ministeren nævner i bemærkningerne, at personsager ikke skal behandles af den samlede kommunalbestyrelse. Dernæst at man med hensyn til de specielle børnesager også skal have en speciel ordning, hvor det netop er Graversenudvalget, der skal udrede de tråde, således at man får en bæredygtig mulighed, der tager hensyn netop til det, jeg nævnte før: tavshedspligten, retssikkerheden, og her ikke mindst børnenes retssikkerhed.

Men jeg tror også, vi skal passe på, at vi ikke kommer til at bygge et bureaukratisk system op, som forskertser den mulighed for hurtig behandling, som man har i dag. Jeg tror, at de enkelte kommuner netop kan tilrettelægge deres forvaltninger på en sådan måde, at de kan yde den rette service over for borgerne, en service, som tilgodeser de forskellige hensyn, jeg har påpeget her.

Jeg synes også, at man skal påpege, at lovforslaget jo ikke hindrer, at man fortsat har et socialudvalg, at man fortsat har en selvstændig socialforvaltning, såfremt kommunen finder det hensigtsmæssigt, og derfor vil jeg anbefale, at man går åbent ind i behandlingen af dette, så vi igen får en forvaltning ude i kommunerne, der kan betjene borgerne og yde den service, som der er behov for.

Agerschou (SF):

Forslaget går ud på at ophæve de kommunale socialudvalgs selvstændige kompetence, og det er der efter SF's opfattelse mange og store problemer ved. Ikke når det drejer sig om generelle forhold inden for det sociale område – dér vil vi gerne være med til at ophæve kompeten-

cen – men når det drejer sig om enkelte borgers meget private forhold mener vi, at kompetencen bør ligge i et særligt udvalg.

Vi er enige i det, Sammenslutningen af Sociale Udvalg enstemmigt mente midt i december 1988, nemlig at konkrete sager inden for det sociale og sundhedsmæssige område, der indebærer en vurdering af en borgers personlige forhold, bør henlægges til et særligt udvalg, og på disse områder bør det særlige udvalg også have kompetencen til at lægge retningslinjer for sagernes behandling.

Det var som sagt holdningen til ministerens forslag hos Sammenslutningen af Sociale Udvalg midt i december 1988. Vi ved godt, at flertallet i sammenslutningens bestyrelse senere er blevet tæsket på plads af et flertal af de mere tunge drenge, eller mere tunge mænd, i Kommunernes Landsforenings bestyrelse, men det ændrer jo intet.

Hvad er problemerne ved forslaget? Ja, det er bl.a. som omtalt af tidligere ordførere retssikkerheden og diskretionen. For os at se risikerer vi, at oplysninger om borgers meget personlige forhold kommer til at strømme rundt i hele systemet, samtidig med at det bliver mere uigennemskueligt for den enkelte borger. Den side af sagen vil hr. Leif Hermann senere uddybe.

Desuden mener vi, at forslaget efter al sandsynlighed i mange kommuner vil medføre større magt til forvaltningen, større magt til embedsmændene, og det er vi ikke interesseret i. Rimeligvis vil det også betyde mere magt til økonomiudvalgene, jf. den foregående debat om ændring af de kommunale styrelseslove, og det er vi heller ikke interesseret i.

Vi har bemærket, at socialministeren i sidste øjeblik har rystet på hånden. Kommunalbestyrelsen får efter forslaget kompetencen på det sociale område, men samtidig kan sager om ydelser til enkeltpersoner dog ikke behandles af den samlede kommunalbestyrelse. Det sidste var ikke med oprindelig, og der er nu tale om en højst besynderlig konstruktion. Kommunalbestyrelsen får en kompetence, men der er dele af det område, hvorpå den får kompetencen, den ikke må diskutere.

Et af argumenterne for forslaget er tilsyneladende, at budgetansvaret i dag også på det sociale område ligger hos kommunalbestyrelsen, mens den altså ikke har kompetencen til at fast-